

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 27 sierpnia 2015 r. powódka A. H. wniosła o sprostowanie świadectwa pracy przez pozwanego pracodawcę – (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę komandytową w S., poprzez wskazanie innej daty ustania stosunku pracy, tj. daty porodu, który przypadł na dzień 18 maja 2015 r. W uzasadnieniu wskazała, że w momencie upływu czasu, na który została jej umowa o pracę, nie wiedziała o tym, że ponownie zaszła w ciążę. Pracodawca odmówił jej jednak sprostowania świadectwa pracy, uzasadniając, iż w momencie ustania zatrudnienia nie była w trzecim miesiącu ciąży. Takie stan rzeczy pozbawił ją możliwości otrzymywania stosownych świadczeń.

Pozew został pierwotnie omyłkowo doręczony (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., która w złożonym piśmie wniosła o oddalenie powództwa ze względu na brak legitymacji biernej, wskazując, że pracodawcą powódki jest (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowa (k. 29).

Odpis pozwu doręczono ponownie, z poprawnym oznaczeniem pozwanej spółki na kopercie. Pozwana w odpowiedzi na pozew (k. 51) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. H. (poprzednio E.) była zatrudniona przez M. S. i A. P., prowadzących działalność gospodarczą, poprzez zawarcie umowy spółki cywilnej. (...) spółka cywilna została przekształcona w (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę komandytową w S., która stała się pracodawcą A. H.. Po umowie o pracę zawartej na okres próbny począwszy od 22 maja 2012 r. do 18 sierpnia 2012 r., strony zawarły umowę o pracę na czas określony od 19 sierpnia 2012 r. do 31 sierpnia 2014 r., na stanowisku managera – sprzedawcy, w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa o pracę rozwiązała się z upływem czasu, na który została zawarta.

A. H. po 4 września 2014 r. otrzymała świadectwo pracy wskazujące na dzień 31 sierpnia 2014 r., jako datę ustania stosunku pracy.

Niesporne, a odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 53-55, nadto umowy o pracę – k. B1 części B akt osobowych, umowa o pracę – k. B13 części B akt osobowych, świadectwo pracy – k. C1 części C akt osobowych

W dniu 18 maja 2015 r. A. H. urodziła syna F..

Niesporne, a nadto odpis skrócony aktu urodzenia – k. 7

W dniu 4 marca 2015 r. A. H. mailem wezwała pracodawcę do sprostowania świadectwa pracy, poprzez wskazanie daty porodu, jako chwili ustania stosunku pracy. Pracodawca odmówił mailem z 7 kwietnia 2015 r.

Dowód: - korespondencja e-mail – k. 4-5

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Na wstępie wymaga wyjaśnienia zakres podmiotowy przeprowadzonego postępowania. Z pozwu oraz pisma procesowego z dnia 7 grudnia 2015 r. uzupełniającego pozew (k. 15-16) niewątpliwie wynikało, że powódka pozywa (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę komandytową w S.. Odpis pozwu został omyłkowo (w wyniku pomyłki pracownika Sądu) doręczony (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Sama techniczna czynności doręczenia przesyłki pocztowej pozostaje jednak bez znaczenia. Granice podmiotowe powództwa wyznacza bowiem

sama strona powodowa w pozwie. W określonych sytuacjach Sąd może korygować podmiot pozwany, poprzez przekształcenia podmiotowe, a więc wydanie stosownego postanowienia w myśl art. 194 i następne k.p.c. W tym wypadku nie doszło jednak do żadnych przekształceń podmiotowych, a stroną pozwaną od początku procesu pozostawała jedynie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w S..

Przechodząc do meritum należało stwierdzić, że powództwo o sprostowanie świadectwa pracy okazało się niezasadne ze względu na brak terminowego złożenia wniosku przez pracownika, a także brak nieprawidłowości w wydanym świadectwie pracy. W istocie cały stan faktyczny sprawy był niesporny, a strony różniły się w jego ocenie prawnej.

Zgodnie z treścią przepisu art. 97 § 2¹ kodeksu pracy pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy. Powódka otrzymała świadectwo pracy we wrześniu 2014 r., co wynika z adnotacji zamieszczonej w aktach osobowych. Natomiast z wnioskiem o jego sprostowanie wystąpiła mailem z dnia 5 marca 2015 r., a więc znacznie po upływie 7 dni. Z kolei odpowiedź pracodawcy nastąpiła w dniu 7 kwietnia 2015 r., a pozew wpłynął do Sądu w dniu 27 sierpnia 2015 r., a więc po raz kolejny ze znacznym przekroczeniem ustawowego terminu. Już z tej tylko przyczyny powództwo podlegało oddaleniu.

Nawet jednak, gdyby uznać, że okoliczności związane z ciążą, porodem, a następnie czynnościami dotyczącymi najmłodszego członka rodziny, powinny prowadzić do przywrócenia wspomnianych obu terminów w trybie art. 265 § 1 k.p., to powództwo i tak okazało się pozbawionym podstawy.

Stosunek pracy powódki, zgodnie z terminową umową o pracę miał obowiązywać do dnia 31 sierpnia 2014 r. Okres zatrudnienia powódki nie przekraczał limitów, o których stanowi znowelizowany art. 25¹ k.p., a więc nie było podstawy do uznania stosunku pracy za bezterminowy.

Zatem jedynym przypadkiem, w którym terminowa umowa o pracę nie ustaje z datą przewidzianą w jej treści, lecz ulega przedłużeniu z mocy samego prawa jest ten przewidziany art. 177 § 3 k.p. Zgodnie z jego treścią umowa o pracę zawarta na czas określony albo na okres próbny przekraczający jeden miesiąc, która uległaby rozwiązaniu po upływie trzeciego miesiąca ciąży, ulega przedłużeniu do dnia porodu.

Umowa o pracę powódki została zawarta na okres do 31 sierpnia 2014 r. Natomiast poród nastąpił 18 maja 2015 r., a więc prawie dziewięć miesięcy po ustaniu zatrudnienia. Z prostego zestawienia tych dat wynika, że powódka w chwili rozwiązania umowy powódka nie mogła być po trzecim miesiącu ciąży, lecz była w pierwszych jej dniach. Rozbieżność między początkiem ciąży a upływem jej trzeciego miesiąca jest na tyle duża, że w sprawie zbędnym było korzystanie z opinii biegłego z zakresu ginekologii.

W konsekwencji powództwo oddalono.

Sąd orzekł o kosztach procesu, biorąc za podstawę prawną przepis art. 98 § 1 i 99 k.p.c. Pierwszy z nich wprowadza zasadę odpowiedzialności finansowej za wynik procesu i dotyczy również pracownika zwolnionego ustawowo od ponoszenia kosztów sądowych (w odróżnieniu od kosztów procesu). Na koszty procesu strony pozwanej złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego, których wysokość (60 zł) wynika z § 11 ust. 1 pkt 3 (powództwo o sprostowanie świadectwa pracy ma charakter niemajątkowy) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm. Zastosowano poprzednio obowiązujące rozporządzenie ze względu na chwilę wszczęcia sprawy.

Zgodnie z § 21 obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) do spraw wszczętych i niezakończonych

przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
3. Przedłożyć z apelacją lub za 21 dni.

2.06.2016